

[Gert Petersen]

Det er grove løjer, og jeg begriber ikke rigtig, hvordan man kan forestille sig, bl. a. fra hr. Ellemann-Jensens side og for den sags skyld også fra det socialdemokratiske regeringspartis side, at der vil bestå ro på arbejdsmarkedet under sådanne vilkår med det pres, det tryk, som man i øjeblikket lægger på almindelige mennesker på arbejdsmarkedet.

Jeg synes også, det er at rette bager for smed, hvis man vil begynde at angribe dem, der nægter at underordne sig disse helt urimelige forhold, som bydes dem fra dette folketingsflertals side. Det er dette folketingsflertal, som har ansvaret for det, som måtte følge.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg tror, det er Storm P., der engang har sagt: »Intet kommer af intet – undtagen lommeuld.« Jeg kom til at tænke på denne udtalelse fra Storm P.s side, da jeg hørte hr. Ninn-Hansens formentlig velmente og i hvert fald meget velformede indlæg her i dag. Det, hr. Ninn-Hansen sagde, var, at hvis man ikke gennemførte regeringens lovforslag, var der mange muligheder i folketinget for andre løsninger, der kunne forhindre den storkonflikt, der vil bryde ud, hvis ikke der bliver taget et politisk initiativ nu. Jeg mener ikke, der er nogen reel baggrund for den udtalelse fra hr. Ninn-Hansens side.

Hvis vi skal gøre situationen op i folketinget, ja, så er forholdet jo det, at SF, VS, kommunisterne og retsforbundet ikke ønsker noget indgreb, men ønsker, at konflikten skal kunne bryde ud, at fremskridtspartiet ønsker forringelser i gældende overenskomster kompenseret gennem omfattende skattelettelser, som der ingen samfundsøkonomisk baggrund er for, og at det konservative folkeparti, måske støttet af andre partier, ønsker en løsning, som ikke er nogen realistisk mulighed, nemlig en forringelse af gældende overenskomster på det private arbejdsmarked kombineret med forholdsvis omfattende forbedringer for de offentligt ansatte.

Jeg tror ikke, der er nogen som helst realistisk alternativ mulighed for at undgå storkonflikten på denne baggrund, og derfor er hr. Ninn-Hansens, formentlig velmente, forslag om at forlænge overenskomsterne i et halvt år at sammenstille med lommeuld.

Jeg er bare nødt til at sige, at det er brandbar lommeuld, vi taler om. For hvad ville der ske, hvis vi forlængede overenskomsterne i et halvt år? Ja, den usikkerhed i erhvervslivet, som er en alvorlig trussel mod produktion og beskæftigelse, ville fortsætte, og den ville blive forstærket. Med de fastlåste positioner arbejdsmarkedets parter imellem, der eksisterer i dag, er der ingen udsigt til, at man i dette halve år ville kunne forhandle sig frem til en frivillig løsning.

Hvad ville effekten være på omkostningerne, hvis man fulgte hr. Ninn-Hansens forslag? Ja, det ville selvfølgelig være, at to dyrtidsportioner, som hidtil har været indefrosset i ATP, ville komme til udbetaling pr. 1. september, fordi disse 2 dyrtidsportioner er et led i gældende overenskomster, med det resultat, at omkostningsudviklingen og forbruget ville stige på en måde, der nødvendigvis ville udløse et indgreb fra regeringens side, fra folketingets side, i form af finanspolitiske stramninger, der ville belaste også vores beskæftigelsesudvikling. Derved ville man komme fra asken og i ilden.

Jeg tror, det konservative folkepartis manglende mulighed for i realiteten at gå ind i positive forhandlinger skyldes det dilemma – vi har jo alle sammen dilemmaer, så jeg skal ikke føje spot til skade – det dilemma, det konservative folkeparti er i i denne situation som i andre arbejdsmarkedspolitiske situationer, nemlig at man på én gang skal tilfredsstille Dansk Arbejdsgiverforening og funktionærer og tjenestemænd. Det kan man i den aktuelle situation kun gøre på én måde, nemlig ved at stemme nej til regeringens forslag.

Der kan ikke anvises en positiv løsning på vores problemer, der på samme tid tilfredsstiller Dansk Arbejdsgiverforening og funktionærer og tjenestemænd, og derfor er den eneste mulighed, hvis man vil opretholde fred i begge lejre, at indtage en negativ holdning. Jeg tror derfor ikke, at de konservative eller hr. Ninn-Hansen er præget af mangel på god vilje; jeg tror, det er et reelt problem og mangel på reelle muligheder, det drejer sig om.

Må jeg sige vedrørende de mange smukke ord, der har lydt om de offentligt ansattes stillingtagen i denne sag, at jeg deler den glæde over en voksende lønmodtagerbevidsthed, der er under udvikling i de offentligt